

la veu de Benicarló

de Benicarló
de Benicarló

Un camp que es desperta...
encara sense joves

Un camp que es desperta... encara sense joves

text REDACCIÓ

La pràctica totalitat d'una generació de joves benicarlandos ha abandonat la terra que durant segles havien conreat els seus avantpassats per a anar-se'n a estudiar a la ciutat i intentar prosperar. Així ho han volgut ells però, bàsicament, ho han desitjat els seus pares que no volien una vida de sacrifici com la seua per als seus plançons.

La millora en les condicions de treball en el camp, gràcies a l'entrada de la maquinària i l'ús intensiu de fertilitzants, va permetre abaratir costos i estalviar mà d'obra. Així les coses, els més joves es van trobar amb més temps lliure i més diners per a complir els desitjos dels seus pares: "ser unes persones de profit". Però no. L'home s'ha tornat a equivocar. Les cases poden ser més grans o més menudes. Poden tenir, o no, més luxes. Però en definitiva la societat del benestar es mesura pel plat que podem tenir damunt la taula cada dia. Si no ho tenim, com està passant a moltes famílies en l'actualitat, malament anem. Es fa necessari doncs un replantejament de la nostra escala de valors socials. Però mentre molts es perden en debats interminables sobre com eixir de la crisi, els llauradors amb aqueixa saviesa que els dóna la terra sense parlar-los ho han vist clar. Cal tornar a posar les explotacions en marxa. Treball no els faltarà.

Cobraran més a menys, en funció de les collites. Però cobraran. Està clar que el del camp no és un treball agraït: la climatologia no sempre s'alia amb les labors a l'aire lliure necessàries per a tirar una collita avant. Però dóna per a menjar. I, en definitiva, això és el que importa avui dia. Mentre la resta del món estudiem si eixim o no eixim de la crisi, La Veu fa una mirada a la situació en el camp. A per ells.

CAMPANYA D'HIVERN DESIGUAL AL CAMP

La cooperativa agrícola de Benicarló, Benihort, confia a comercialitzar més de vuit tones de melons d'Alger aquest estiu. Ho farà si "les previsions meteorològiques no es compleixen i fa la calor que toca en aquestes dates". Així ho va indicar Guillermo Edo, gerent de l'entitat, que va recordar que "el 60% de la nostra producció s'exporta. Si fa calor en els països de destinació, el centre d'Europa, tenen bona eixida". Des de Benihort s'espera, a l'inici de la campanya d'estiu, que les expectatives es complisquen i la campanya siga satisfactòria. De moment els que l'estan tancant són els productors de cítrics que han tingut una temporada "normal". L'última va ser molt dolenta i enguany hem tingut la sort que des de març hi ha hagut una remuntada de preus pel minvament de producció en altres zones". Així, la clemenules ha arribat a "preus dignes", va indicar Edo. Per la seua banda les verdures d'hivern també han patit una campanya "agredolça. En primer lloc parteix la collita de les

ve de la pàgina anterior

carxofes, que són el nostre producte estrella, i que ha estat molt bona perquè no hi ha hagut gelades”. Això ha permès que l'etiquetatge amb el segell de denominació d'origen no s'haja deixat d'utilitzar i que els preus s'hagen mantingut més o menys estables. Ha estat ara, quan la carxofa entra en declivi, quan els preus han caigut en picat. Habitualment la producció del final de la campanya es destina a la indústria conservera. Però enguany “es veu que les seues previsions no són bones i hem patit un descens del 50% en les comandes”, el que ha danyat els preus.

Esment a banda, segons el gerent de la cooperativa, són les patates i els enciams. En el cas de les primeres “no s'han vist aquests preus des de fa anys. Com som importadors i l'aigua ha fet tant de mal en les zones productores, les nostres han pujat de preu”. Això permetrà, com a contrapartida, que els consumidors s'aficionen a la patata roja que es produeix en aquesta zona. “Visualment no és molt agradable i per això no té molta eixida. Però qui la prova repeteix perquè té molta qualitat”, va destacar Edo.

UN NOU CICLE FORMATIU AGRARI

Al voltant de dues mil persones viuen, directa o indirectament, de les explotacions agràries a Benicarló. Dels 15.000 jornals en que es divideix el terme municipal, deu mil són explotacions agrícoles. La resta “són terres de secà o forest”, va explicar Eduardo Arín, regidor d'Agricultura. És per això que la notícia que va anunciar l'ompli de profund orgull. El Centre Integrat Públic de Formació Professional de Benicarló impartirà a partir de setembre un cicle formatiu de grau mitjà de Producció Agropecuària. El cicle està dirigit a joves i adults amb necessitats formatives en el sector agrícola. “Abans els pagesos apreníem dels pares la forma de cultiu tradicional. Però avui dia les explotacions agràries són empreses i fa falta tenir molts coneixements”, va justificar. És per això que la posada en

marxa d'aquest mòdul formatiu “aconseguit després de moltes negociacions”, suposa una esperança de futur per a un potencial molt elevat de mà d'obra en la ciutat. “Fa falta més gent al camp, aquest és un ofici viu i es pot viure d'ell”, va sostenir Arín. Ell mateix és llaurador i es congratulava que “després de molts anys de reivindicacions, Benicarló comptarà a partir del curs 2013-2014 amb un cicle formatiu dedicat a l'agricultura”. El cicle constarà de 2.000 hores i tractarà matèries com els cultius, les infraestructures i instal·lacions agrícoles, la producció agrícola, els controls fitosanitaris o el món de l'empresa lligat amb l'agricultura. Un dels aspectes a tenir en compte és que part del cicle estarà dedicat a formació pràctica en centres de treball, una de les característiques

que defineixen el CIPFP, que ofereix formació dual (formació teòrica i pràctica) en tots els cicles que imparteix. Les inscripcions es podran formalitzar del 3 al 17 de juny en el CIPFP. Una bona notícia per al món agrari de la ciutat, que veu també amb bons ulls el viatge que han realitzat l'edil d'Agricultura i l'alcalde de Benicarló a Brussel·les. Allí visitaran el Parlament Europeu i altres organismes oficials amb l'objectiu de “veure si hi ha alguna línia d'ajudes que puguem sol·licitar”, va explicar l'alcalde. Domingo considera que la seua visita a Brussel·les és una bona oportunitat per a conèixer de primera mà els organismes europeus i estudiar in situ les possibilitats que té el municipi d'aspirar a alguna de les subvencions que des d'allí es gestionen.

HISENDA COBRARÀ ELS DEUTES DELS BENICARLANDOS

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló pretén que el Ministeri d'Hisenda cobre els deutes que tenen els ciutadans amb el consistori. Per a això sol·licitarà la modificació del conveni entre l'Agència Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies. Pretenen que els cobraments els realitze directament el govern central, ja que l'actual norma estableix que l'agència tributària s'encarregarà de la via executiva de recaptació en el cas que els deutes s'hagen contret amb ciutats de més de 50.000 habitants. La moció presentada al ple del passat dijous pel partit Popular, pretén rebaixar aqueixa cota fins als 20.000 habitants. La sessió també va servir per a donar llum verda a la proposta d'exposició pública de l'ordenança municipal reguladora del deure de conservació i rehabilitació i de la inspecció tècnica periòdica dels edificis. A més, es va aprovar per unanimitat la confiscació de l'aval de 257.000 euros, dipositat com garantia per la mercantil Zyssa Benicarló S.L per no haver complit les obligacions establides en el contracte com adjudicatària de la gestió indirecta del Programa d'Actuació Integrada per a l'execució de la UE 6 del Pla General. La resolució es basa en la demora dels terminis previstos, a més de la inactivitat durant un temps superior als 6 mesos. Finalment, la corporació va aprovar un expedient de modificació pressupostària de 159.000 euros. El suplement de crèdit inclou despeses corrents en béns i serveis, inversions reals i passius financers.

L'IVA I LES NOVES ORDENANCES DE SEGURETAT LLASTREN LES FALLES

text NATÀLIA SANZ

Complicat l'exercici faller el que se'ls presenta a les tretze comissions falleres de Benicarló. L'entrada en vigor de diferents normatives i impostos, suposarà un desembors econòmic molt elevat per a les falles. I la cosa no està per a despeses. Les falles de Benicarló inicien l'exercici amb la renovació de Pedro Manchón al capdavant de la Junta Local Fallera. Després d'un any de celebracions per a commemorar el 40 aniversari de la implantació dels festejos en el municipi, Manchón va iniciar la seua primera compareixença pública adonant dels beneficis econòmics que els diferents actes organitzats deixaven en les arques de l'organisme. Així, i atenent a l'anunci fet al principi de l'exercici, Manchón va anunciar que "donare el 20% al projecte de cooperació social de l'ajuntament. En concret, seran 1.500 euros". Una quantitat que es destinarà, amb tota probabilitat, al menjador social.

Però a més, el president es va referir a la problemàtica que afrontaran enguany les tretze comissions de la ciutat. A l'augment del 21% en l'IVA que pagaran pels monuments, s'uneix el canvi en la normativa de seguretat en els casals, que obligarà a reformar molts d'ells. Al voltant de sis mil euros necessitarà cada comissió per a adaptar-los a les exigències autonòmiques. Algunes de les exigències autonòmiques es refereixen a "adaptar els banys per a persones amb mobilitat

reduïda o eliminar les llums amb cables d'halògens". En el cas de les carpes temporals que s'instal·len en els carrers durant la setmana fallera, aquestes "han de ser ignífuges". "Hem demanat la implicació de totes les regidories i reivindicuem una ajuda econòmica", va assenyalar Manchón. De fet, el consistori ja s'ha compromès amb les falles a "assumir els costos i la tramitació administrativa" ja que els fallers consideren que "hem de seguir mantenint la festa amb un caràcter obert com hem fet fins a ara". Manchón creu que amb totes aquestes circumstàncies, "els recursos econòmics de les falles es veuran molt reduïts. Tot, malgrat que la mà d'obra per a realitzar les obres d'adaptació en els casals la posaran els fallers. "L'any passat, amb els casals muntats en el carrer, es va demanar la redacció d'informes per a saber les manques que tenien", va detallar Manchón. Sobre la base d'aqueixos escrits s'ha iniciat la redacció dels projectes que permetran fer aquestes obres. Davant aquesta situació, el president dels fallers benicarlandos no amagava que existeix "certa preocupació davant el futur que se'ns presenta. El sacrifici faller i dels artistes ha permès que, fins al moment, no s'haja notat la crisi en les falles. Però ara cal sumar més coses, com que s'ha reduït el cens faller". En qualsevol cas, els fallers estan animats a seguir plantant falles en la ciutat. Tant, que han iniciat l'expedient perquè els festejos siguin declarats Festa d'interès autonòmic.

LA CAPELLA DE BENICARLÓ SEGUIRÀ CUSTODIANT ALS SEUS BENEFICIARIS

text i fotos NATÀLIA SANZ

Seguiran reposant en el mateix lloc on van ser enterrats "perquè així ho van triar en el seu moment i ho respectarem". José Ferrandis, arqueòleg encarregat dels treballs d'excavació de la capella del convent de Sant Francesc de Benicarló, va confirmar que les restes aparegudes no seran situades en altre lloc.

Ni els sis cadàvers ni les vint làpides "que també formen part de l'edifici" encara que hagen estat recolocades des de la seua posició original. Els descobriments han obligat a desenvolupar un treball d'investigació digne quasi del CSI. La capella d'aquest antic convent de Franciscans alçat extramurs de la ciutat en el segle XVI, no havia estat mai objecte d'una excavació en profunditat. Únicament es va accedir, en l'any 1996, a dos criptes existents en el subsòl de l'església i es van netejar d'ossos. La primera està situada davant l'absis del temple i la segona en una de les capelles laterals i que segons fonts orals, es comunicaria amb l'Església de Sant Bartomeu. Les necessitats del projecte de restauració que ara s'està desenvolupant, preveien el rebaix de l'actual paviment en uns 20 a 30 cm per a col·locar les canalitzacions de serveis tals com l'electricitat, que permetran adequar l'espai com sala de conferències i concerts. Ara, el final de les obres s'ha retardat en tres mesos per l'aparició d'aquestes restes òssies.

Malgrat que les investigacions no han permès un estudi en profunditat, és més que probable que les restes aparegudes pertanguen a beneficiaris del convent, famílies benicarlandas que donaren els seus béns als monjos. I és que com ha desvetllat la documentació, van ser moltes les que entre els segles XVI al XVIII, època de màxima esplendor del convent, van voler regalar terres o diners a l'ordre. A canvi, com era

costum en l'època, se'ls permetia enterrar-se en la capella. Ferrandis va destacar el cas de les restes d'un home aparegut a l'entrada del temple, en un lateral. "És un baró relativament jove, entorn de trenta anys i amb una complexió robusta". La sorpresa van ser els quilos de calç que es van detectar en el soterrament, visibles fins i tot avui dia. De fet "el taüt està desintegrat, només han sobreviscut els claus" a la corrosió provocada per la calç viva. Aquesta circumstància "indica que va morir d'alguna epidèmia. Que fóra enterrat ací i no en una fossa comuna revela que va ser enterrat per la família en un lloc més noble" el que podria indicar també la seua pertinença a les classes altes. Quasi al seu costat, en la capella més antiga de l'edifici van aparèixer tres cossos més "que semblen del segle XVII". Tres làpides descobertes en aquest enclavament estan retolades amb el cognom Martorell. En dos d'elles s'han fet sondejors i es van trobar soterraments in situ. "Podem pensar que la capella estava sufragada per aqueixa família", va detallar l'arqueòleg. En concret, es remena la possibilitat que van ser una mare i el seu fill de poca edat, enterrat als seus peus. Ara, conclosa la fase d'excavació, s'ha determinat que les restes aparegudes "es conservaran in situ, perquè no són incompatibles amb la restauració de l'església i perquè es respecta la seua decisió d'estar ací enterrats". Pel que fa a les làpides descobertes Taberner, l'arquitecte encarregat dels treballs, va assegurar que "el paviment es pujarà i es col·locarà una placa de cristall per a conservar-les". D'aquesta manera "es conservarà una part de la Història de la capella, perquè el trasllat que es va remenar en principi podria provocar trencaments". Aquesta fase de restauració tenia un cost de 200.000 euros, sufragats a tres parts per les empreses IFF i Ashland, amb una aportació cadascuna de 75.000 euros. La resta serà pagat per l'ajuntament.

BECARIS EN L'ESTACIÓ NÀUTICA BENICARLÓ-PENÍSCOLA

text REDACCIÓ

L'Estació Nàutica Benicarló Peníscola acollirà estudiants titulats en pràctiques, gràcies al conveni de col·laboració signat amb la Fundació UNIVERSITAT JAUME I- Empresa de Castelló per a la formació pràctica de titulats. D'aquesta manera, l'Estació Nàutica permetrà a aquells estudiants que hagen obtingut el seu títol recentment posar els seus coneixements en pràctica a través d'una beca per a seguir formant-se en les seues instal·lacions. Entre els objectius generals d'aquest acord figura l'engegada de programes d'orientació i d'inserció professional i laboral, l'ampliació de la realització de pràctiques en empreses, impulsant la participació en programes nacionals i internacionals i la creació de beques i ajudes a la investigació i a la formació. Així, la Fundació promou la formació pràctica dels titulats, a través del Programa de Beques de Titulats (PBT), dirigit a persones en situació d'atur que hagen finalitzat els seus estudis i obtingut el títol universitari superior o de grau mitjà. Així, es pretén ajudar a completar la seua formació teòrica, a través de pràctiques en empreses, amb la finalitat d'arribar a la inserció professional.

En el marc d'aquest acord, la Fundació UNIVERSITAT JAUME I es responsabilitza del seguiment i avaluació de les activitats desenvolupades pel becari, així com de realitzar les gestions necessàries per a incorporar al recent titulat al Règim de la Seguretat Social dels beneficiaris de la beca. Per la seua banda, l'empresa es compromet a acollir a aquests titulats universitaris amb la finalitat de completar la seua formació mitjançant la seua incorporació com becari, en un context de màxima contribució al compliment dels objectius de formació proposats, a més de prestar-li tot el suport formatiu convingut i facilitar-li les oportunitats i mitjans adequats per al desenvolupament del programa de continguts i/o activitats objecte de la beca. Durant aqueix període, el becari comptarà amb un tutor que s'encarregarà de donar-li suport tècnic mitjançant la cobertura docent necessària, a més de seguir i avaluar les pràctiques d'aquest atenent al desenvolupament de les activitats, dedicació i assistència, i emetent els informes que la Fundació UNIVERSITAT JAUME I - Empresa sol·licite. Al final del període, el tutor emetrà un certificat pel qual es reconeix al becari la realització de les activitats desenvolupades en l'empresa, amb indicació de l'especialitat que ha estat orientada la seua formació, el programa desenvolupat, la seua durada i rendiment.

Excursió al Bioparc

text REDACCIÓ

El divendres 24 de maig els alumnes de 2n, 3r i 4t d'Educació Primària del CP Mestre Francesc català, acompanyats per les nostres tutores vam anar a visitar el Bioparc a València.

A les 8:30 vam sortir des de l'escola amb autocar i vam arribar al Bioparc pels voltants de les 10:30. Una vegada allí, abans d'entrar, vam esmorzar. A les 11:00 van vindre dues monitores del Bioparc i ens van explicar com aniria la visita guiada.

Durant tres hores en dos grups van voltar per tot el Bioparc i les monitores ens anaven explicant moltes coses dels animals que hi ha a cada una de les quatre zones: la Selva, la Sabana, Madagascar i les zones humides.

No cal dir que vam fer moltes fotos als animals. Després per finalitzar la visita guiada vam anar a veure un espectacle amb alguns dels animals del Bioparc.

A les dos i mitjà vam dinar, després varem jugar només un momentet perquè vam tornar a donar un tomb per el Bioparc. Abans de tornar cap a casa ens vam comprar un polo. Vam arribar a l'escola a les 18:30. Va ser una excursió molt bonica.

Alumnes de tercer d'EP

PLAQUES SOLARS LEGALS DOS ANYS DESPRÉS

text i fotos NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló ja ha legalitzat la instal·lació fotovoltaica situada en la coberta de l'auditori municipal. Fa ja dos anys que van finalitzar les obres i des de llavors, els 1.044 panells han estat apagats esperant que se solucionaren els problemes d'una de les mercantils encarregades de les gestions administratives. Ara, segons va confirmar l'edil d'Urbanisme i Medi ambient, Pedro López, la instal·lació ja es troba plenament legalitzada "faltant els informes favorables d'Indústria". López va assegurar que "tota la documentació està lliurada, presentada i valorada i ara només falta que aquest Ministeri done el vist-i-plau per a poder connectar a la xarxa i posar les plaques solars a ple rendiment". Les obres d'instal·lació van ser sufragades a càrrec del segon Pla I i tindran, una vegada entren en funcionament, una potència total instal·lada de 83,5 KW. La instal·lació ocupa 1.200 m², i segons els càlculs de l'empresa instal·ladora, els panells poden donar un benefici anual de fins a 40.000 euros, en

funció de la meteorologia. El projecte estava valorat en 484.388,16 euros.

D'altra banda, l'Ajuntament de Benicarló ha obert la convocatòria per a la concessió d'ajudes a l'estudi en el Conservatori Municipal de Música Mestre Feliu per a l'any 2013. Les beques van dirigides a sufragar les despeses de matrícula en aquest centre i són de caràcter personal i s'han destinat 12.000 euros. Els beneficiaris de les ajudes haurien d'estar matriculats per al curs 2012/2013 en qualsevol dels nivells impartits en aquest centre. A més, els sol·licitants haurien d'estar inscrits en el Padró Municipal d'Habitants, com a mínim, amb un any d'antiguitat. AIS alumnes que reuneixen els requisits exigits se'ls reduirà el 25% de l'import de la matrícula. També independentment d'aquesta ajuda, existirà altra que suposarà el 15% de l'import de la matrícula, segons el rendiment acadèmic del curs anterior i atenent a un barem establert pel consistori.

“Jo somiava...”, un conte per la lactància materna amb èxit i des del cor

text REDACCIÓ

El proper dissabte 8 de juny, a partir de les 11 hores, el Mucbe de Benicarló acull la presentació del nou conte infantil Jo somiava..., de Maria José Llorach i Mar Espinosa. És un conte dedicat especialment a establir una forta relació entre la mare i el nadó a partir del procés d'alletament.

A través de les deu normes que dona l'Organització Mundial de la Salut per una lactància materna amb èxit, les autores expliquen els sentiments i les emocions que aporta per a les dues parts. Per aquest motiu, el conte ens posa tant en la pell de la mare com en el del nadó, amb uns textos i dibuixos carregats d'amor i tendresa. Amb Jo somiava... coneixem els avantatges de la lactància materna, la importància d'implicar l'entorn, els grups de suport, la formació dels professionals sanitaris, i sobretot, el vincle indivisible entre la mare i el bebè. El conte també hi incorpora una carta de la comare Merche Jovaní tot posant de manifest la necessitat d'una lactància materna amb èxit.

Jo somiava... és un projecte que sorgeix de l'associació Mares, Pares i Fills per a difondre les normes bàsiques per donar el pit. L'acte es completa amb la presentació de la revista de l'entitat i la participació de Cristina Masip i Merche Jovaní. El llibre ha estat publicat per l'editorial Onada, dins de la col·lecció Imagina dedicada als àlbums il·lustrats.

PRESENTACIÓ DE LA REVISTA I DEL CONTE "JO SOMIAVA..."

CRISTINA MASIP "CUIDA TUS OJOS",
PREVENCIÓ EN LA ETAPA ESCOLAR

MERCHE JOVANÍ - MATRONA

ENTRADA GRATUÏTA

DISSABTE 8 DE JUNY DE 11 A 13 H.
EN EL MUCBE DE BENICARLÓ

Col·labora:

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Enric Morera, diputat a Les Corts Valencianes, a Benicarló

text i foto COALICIÓ COMPROMÍS

Divendres la nit, al local de la **Penya Setrill de Benicarló**, **Enric Morera diputat de Compromís a Les Corts Valencianes** va explicar als nombrosos assistents, entre ells representants de moviments sindicals, organitzacions agràries, empresarials i del món acadèmic, així com també a regidors, regidores, militants i simpatitzants de **Compromís** quina és la proposta del “**Concert Econòmic Responsable**” que està presentant la coalició arreu de tot el territori valencià.

“Avui en dia estem entre les autonomies amb pitjor renda per càpita, i tot i això som l'autonomia que menys rep per part de l'Estat. Patim una total falta de finançament per al correcte funcionament del País Valencià, cosa que està determinant retallades i mancances en serveis bàsics com educació, sanitat i dependència, entre molts altres” va assenyalar el síndic de Compromís.

“La Generalitat Valenciana es troba en fallida tècnica, no pot atendre les seues obligacions i necessitats i no té capacitat per a generar els ingressos necessaris. Hem arribat fins ací per la mala gestió per part dels governs del PP i del PSOE així com per la nul·la capacitat d'estos dos grans partits d'influir i negociar a Madrid”, sentenciava Morera.

Aquestes són proves, segons afirmava el portaveu de Compromís, que il·lustren la discriminació financera que patim els valencians des de Madrid i que són raons suficients per a exigir un “nou model” de finançament. “No es tracta de reformar el sistema de finançament de les autonomies sino d'un concert econòmic responsable, amb una sobirania fiscal compartida d'acord amb l'Estat descentralitzat.”, manifestava

el diputat nacionalista. “Es una fórmula racional de relació econòmica amb l'administració central que permeta a la Generalitat Valenciana adoptar mesures responsables per corregir els seus desequilibris i concretar escenaris d'estímul que retornen la confiança dels sectors econòmics i socials” va indicar Enric Morera.

Morera va reclamar l'autonomia financera, amb una aposta per una Agència Tributària valenciana que recapte els tributs dels valencians i que transferisca a l'Estat el pagament pels serveis prestats i en solidaritat amb altres territoris. La Generalitat recaptaria els recursos i els executaria, sense que els projectes es paralitzen o reactiven en funció de la conveniència política del govern central.

“És l'únic mitjà”, afirma Compromís, “per a garantir entre 15.000 i 16.000 milions que necessita la Generalitat per a fer política a favor de les persones. Per a generar treball, cohesió social i benestar. Sense el finançament adequat el patiment actual no s'acabarà” va concloure Morera.

EDITORIAL

887

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Agricultura: entre la realitat i la ficció**

Sense cap mena de dubte l'agricultura és un dels pilars bàsics de la nostra economia. Tot i que la tendència ha estat, i sembla que encara s'encaparren alguns de continuar per aquest camí desastrós de ficar al totxo i el turisme com exclusius de la prosperitat del nostre futur econòmic, la realitat també és tossuda i, igualment, s'encaparra en demostrar que això no és així ni és pot continuar per aquest camí.

Com hem dit en el tema d'aquesta setmana, la millora de les condicions de treball al camp, en tota mena d'aspectes, ha ajudat ha estalviar costos però, encara així, la quantitat de gent treballant en aquest sector ha anat disminuint de manera exponencial durant molts anys.

Sembla que la crisi econòmica que ens assota ha fer reconduir a molta gent cap a aquest sector que, tot i no ser agraït en el seu treball, segons com es mire, si que t'assegura un mínim de sustentació que, avui dia, probablement ja és molt més del que a alguns poden aspirar.

L'època que els pares enviaven als seus fills a estudiar, perquè no volien que fossen com ells, pensant en un futur millor per a ells, està tocant a la seua fi. I és que cada vegada més, pel fet que la distància entre la gent amb recursos i qui no els té és fa cada vegada més gran, molts es trobaran en aquest dilema social on hauran de prioritzar entre la subsistència i l'estatus social.

Tot i això, tampoc podem considerar-lo del tot negatiu si ajuda a que la gent torne a valorar les coses en la seua justa mesura i sevisca per replantegar-se que aquest model de vida, on tot era tan fàcil d'aconseguir quasi només demanant-lo i amb poques responsabilitats, ja no tornarà més.

Compte, no estem ací fent apologia de les classes socials, simplement constatem una realitat canviant a la qual li hem de buscar els aspectes positius que té. I és que martiritzar-nos amb allò negatiu... per a això ja tenim la televisió i els nostres governants.

De tota manera, i aterrant directament ací, i salvant el bon quefer de la Cooperativa, Benihort i el fet que ací tindrem l'any vinent, al Centre Integrat Públic de Formació Professional de Benicarló, un cicle formatiu de grau mitjà de Producció Agropecuària, ens sembla una mica descafeïnat aquest viatge del regidor del ram i l'alcalde per "veure si hi ha alguna línia d'ajudes que puguem sol·licitar".

Si hi ha ajudes no cal anar a Brussel·les per saber-ho. Tenen al seu abast quanta informació necessiten només mirant-ho a internet o preguntant-ho a les oficines agràries europees. Costa menys diners i es perd menys el temps. I en temps de crisi econòmica, vllaga la redundància, l'economia, que tant diuen que volen primar, encara que semblaria més aprimar, i el temps, són massa importants per balafiar-los.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per als esportistes van participar en el Certamen de Hand-Bike, i per a l'organització. Un gran exemple per a tot el poble, encara que hi havia molt poca gent pel carrer que ho mirés. Tal volta ens ho haurem de fer mirar tots. Sobretot els no discapacitats. A veure si l'any vinent ens conscienciem i els carrers s'opmlen de gom a gom.

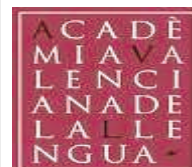
Panissola: per als nostres governants, especialment la policia i el regidor de medi ambient. No pot ser que en este poble l'ordenança de tinença de gossos se la passen per el forro de l'entrecreix. Xumeles, merdes i cagades (sinònims del mateix, a veure si algun responsable se n'assabenta), per tot arreu. I no diguem també dels gossos solts. El comportaments incívics de qui no sap tenir animals de companyia també són denunciabls.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

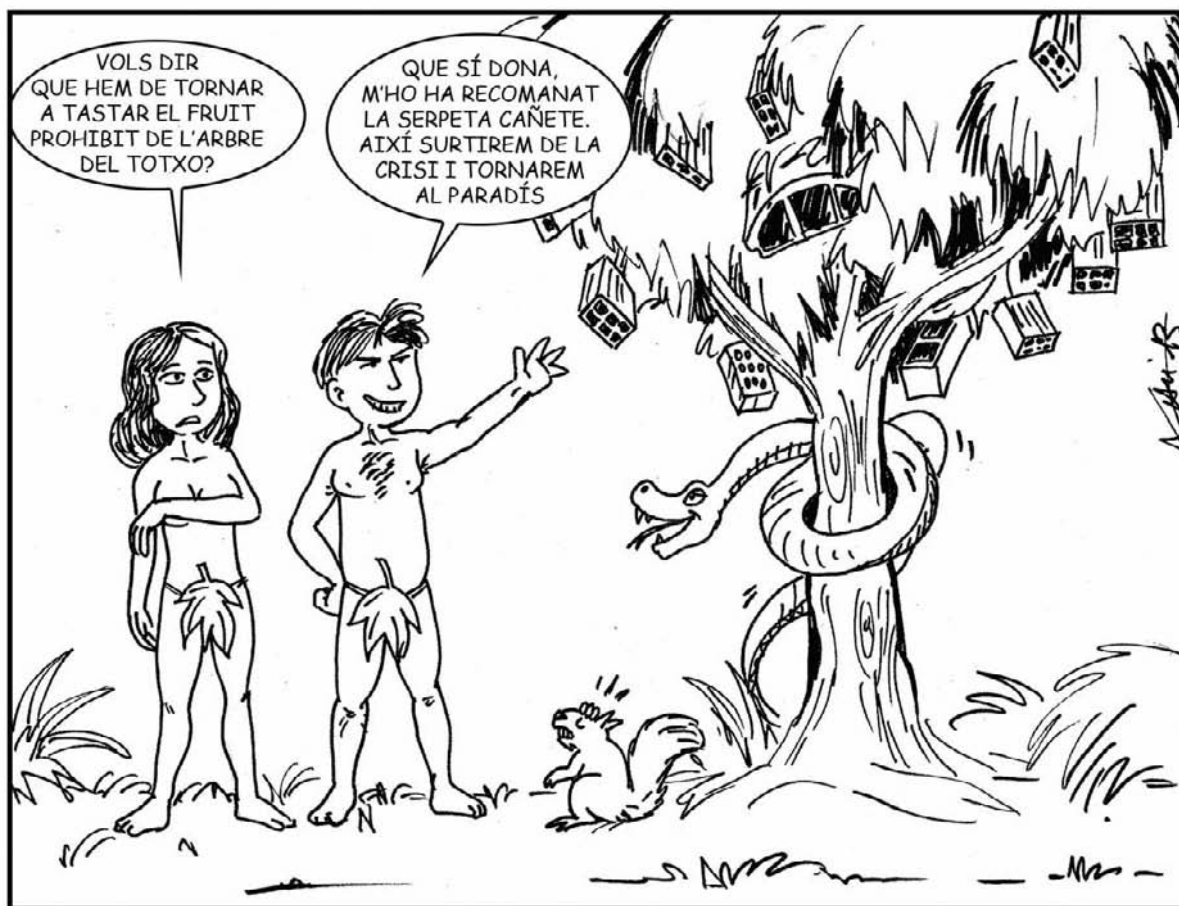
Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"LLEI INSOSTENIBLE A COSTA DEL LITORAL"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al dia

diario digital de benicarló

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, XAVIER MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, JORDI ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Avançar per la dreta

Us proposem una reflexió, o una inferència millor dit, en veu alta, que els tafaners hem conclòs després d'anar avaluant determinats esdeveniments que s'han produït en els últims dies. Allà va, que trona: els tafaners tenim clar cada vegada més que... amb Franco vivíem millor. Sí, el que llegiu! Però no, no ens hem tornat bojos. És simplement una constatació fefaent, irrefutable i demostrable tant estadística-

text LA COLLA DE TAFANERS

ment com políticament. I com hem arribat a aquesta conclusió? Molt fàcil, només cal veure les notícies de cada dia, com està la gent, com viu la gent, com tenim l'educació, com tenim la sanitat, com tenim la justícia, com... però sobretot com ens volen adoctrinar amb aquest invent

nefast d'Espanya, per veure que *Mariano y sus muchachos* ho han aconseguit: han avançat el tio Quico per la dreta! Sí, per la dreta! Allò que semblava impossible en una democràcia "normal" ho han aconseguit aquesta colla d'espanyolistes retrògrads en poc més d'un any! Comparar los "nacionalismos periféricos", que diuen ells, amb els nazis, uniformar les llengües i la història, voler equiparar l'ètica amb la religió, identificar independentisme amb terrorisme i alligonar-nos a l'estil Cospedal o Wert

amb "hemos de querer España", "hemos de defender nuestra patria", "hemos d'estar orgullosos de ser espanyoles" o allò de "españolizar a los pobrecitos catalanes", o l'última del governador dels Banc d'Espanya, que diu que s'hauria de cobrar menys del salari mínim, i al

qual se li ha afegit l'Esperanza Aguirre amb la seua reflexió que si això no es fa seria com un atemptat contra la llibertat dels aturats que volen treballar... aquestes són les receptes que tenen per traure'ns de col·lapse! I no en posem més perquè no cabrien! De tota manera, en les receptes veiem l'evidència palmària que al vell nacionalcatolicismo de la dictadura l'han superat, i això que podria semblar difícil, per no dir impossible... per la dreta. Així que, per tant, amb Franco vivíem millor! Ja és grossa dir-la aquesta!

Darrera versió per ara

Ja tenim ací l'última revisió i correcció de la llei Wert "para todos los españoles". Definitivament ha quedat establert el títol i el prefaci tal com volien els sectors més pudents (la nostra traducció de *pudientes*), de la societat: "Ley Ordeno Y Mando de la Conferencia Episcopal". La trobem en una piulada dels tafaners, però en podem proposar d'altres: Ley Orgánica Medieval para Cagar la Educación.

A la costa campe qui puga!

Els tafaners, com sempre hem fet, i dubtem molt que a aquestes alçades arribem a canviar, ja som massa grans, ens vam quedar sorpresos –bé, sorpresos tal volta no seria l'adjectiu més adient coneixent els populars valencians–, en saber que la nostra barbaritat valenciana es torna a encomanar al totxo per sortir de la crisi. Sí, heu llegit bé, al totxo! Sí, el que ens ha portat on estem ara! Doncs així, aprofitant que el Tajo passa per el Pisuerga, cosa que podria argumentar la senyora Cospedal, segons hem pogut llegir en un article sobre la qüestió a El País, edició de la REPUTA (compte, per les sigles la coneixereu), aquests personatges, com molt bé es diu a l'article Los lobbies ladrillíficos, tornen a cuinar, emparant-se en la nova Ley de Costas espanyola –per més claredat "de protección y

ve de la p gina anterior

uso sostenible del litoral”, tócate los huevos l’eufemisme!—, una altra nova llei urbanística valenciana. Apa, ací, si no volíem caldo... dos tasses! En poques paraules que els que van fer les maleses surten beneficiats i els ciutadans que vam fer les coses pagant “religiosament”, els que es veu que no teníem butlla papal, ens quedem amb cara de gillipolles. Bé, per si voleu llegir tot l’article ací us passem l’enllaç: http://ccaa.elpais.com/ccaa/2013/06/02/valencia/1370192275_805917.html.

Decoració urbana

Us n’heu adonat, cada vegada més, encara que us puga parèixer una xorrada, la quantitat d’enganxines amb què els manyàs, bé, aclarim, suposats manyàs perquè això d’anunciar-se així... ens decoren les canals i bústies de tot el poble? La foto que us posem només n’és una mostra però en podem trobar a totes les cantonades. La veritat, els tafaners ja fa un temps que ho venim observant i, com una plaga, veiem com avança la invasió d’aquesta mena de pegots. A vore, que aquest potser siga un sistema de fer-se publicitat barat, segurament ho és, però net, doncs ací ja discrepem atès que si un vol empastifar-se la canal de casa, o qualsevol altra pro-

longació arrodonida de la seua propietat, està en el seu dret però quan no és seua, home! I és que així, d’aquesta manera ens sembla més un acte incívic, poc edificant, i que, posat a empenyar, no ens estranyaria que vulnerés la normativa sobre publicitat i tot. I tenint en compte que tenim una policia, que sap cuidar molt bé les ovelles (així ho van dir ells mateix en un d’eixos genials informes que fan), també podria vigilar que és complís la normativa de policia que recullen les ordenances. Ai, quanta falta ens fa el faraó Kuen-ka per a aplicar l’ordenança que ell va promoure! A vore si torna, ara que ho anuncia el cap suprem de la banda, que els tafaners l’enyorem molt!

A Brussel·les han vingut

Diuen que se n’han anat a Brussel·les a buscar diners i subvencions, i açò quedaria de categoria si ho escrivira Uel de l’Era. Sí, el que llegiu, el nostre alcalde i el regidor de la carxofa, de la maneta, allà que se n’han anat a captar al cap i casal europeu. Tenen tres dies per vore si aconseguen portar-se alguna cosa cap ací. Si són incapaços, sempre s’hauran passat tres dies allà a costelles de tots els ciutadans. Ep, nosaltres donem les dos opcions, després cadascú que pense el que vulga. I és que si del primer dia d’estada l’única informació, oficial, o siga seua, del que han fet, amb qui s’han reunit, què han aconseguit, o simplement per saber què fan allí (si ho paguem nosaltres, tenim dret a saber-lo), és un correu a la premsa on només hi ha una

foto, la que us ensenyem. I res més, què voleu que us diguem! Més no tenim, però si voleu, provem unes lloetes a la vista de la foto:

A Brussel·les han vingut a buscar la garrofeta, la un amb trage curtet, l’altre mig adormidet

Són moltes hores d’avió i les comes li han fet mal, ara les vol estirar enmig de la sessió.

És un alcalde com cal que ve de Benicarló a pidolar quatre rals p’a tota la població.

L’acompanya el gran Arín, regidor dels pagerols, que ja ha vingut a dir que en collir es vorà el fesol.

Van d’Herodes a Pilat fent turisme per Europa fins que un senyor ben mudat els diu que allí no se sopa,

i Lino que ho sent s’astora, t’ha agradat lo socarrat? interessos de demora li han posat damunt lo plat.

Els venien en dejú al casal de la REPUTA, l’oficina que allí té el Fabra que no s’embruta,

i els han donat carabassa, tararà i tururú, sí senyor i bones paraules, que tot ve a ser u.

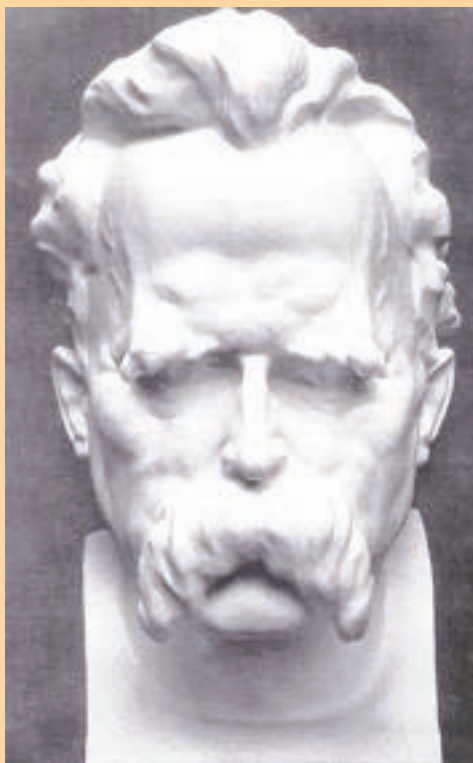

Corpus

text JOAN HERAS

Com és força comú, la vida ens ofereix certes coincidències perquè entenguem la seva força i la seva complexitat. Pocs dies després d'haver explicat als meus alumnes de Batxillerat l'eix central del pensament de Nietzsche i d'haver-nos aturat una bona estona a pensar sobre una de les seves idees més colpidores –la mort de Déu-, he assistit per primera vegada –i amb una mirada essencialment lúdica i com a espectador provisional- a una celebració del corpus. Curiosament, doncs, mentre encara ressonava dins meu la idea del Zaratustra anunciant la mort de Déu i rebent com a resposta el menyspreu i la burla, pels carrers de Sitges l'autoritat catòlica del municipi etzibava càntics en llatí i prèdiques en la llengua del poble des del bell mig d'una processó –tot unint la solemnitat de l'orgue amb la força de la muxiganga i el corpus cristi que avançava sota pal·li amb els castells i els gegants- que anava trepitjant les catifes florals que havien estat muntades la nit abans.

Davant de la perplexitat de l'espectacle que ens oferia l'exhibició de catolicisme en ple carrer i davant de les reaccions molt diverses del públic –des de la rebuda de l'autoritat eclesiàstica amb genuflexions, passant per la corrua de nens que han fet o han de fer la primera comunió fins a mostres d'una indiferència clara o un rebuig quasi físic a aquesta autoritat sorgeixen certes preguntes. N'hi ha que tenen una perspectiva més sociològica o fins i tot política: ¿té sentit avui, en ple s.XXI, que la demostració de la fe ocupi els carrers, s'escampi més enllà dels temples o de l'esfera privada? ¿Aquesta mostra d'exhibició d'una determinada creença religiosa seria valorada o respectada de la mateixa manera si els qui ensenyessin la seva fe a tothom fossin seguidors d'altres religions o, simplement, defensors oberts de l'ateisme? ¿Estem vivint en un moment en què l'Església Catòlica està desplegant un esforç important per mantenir la seva influència o per intentar guanyar presència als carrers amb actes d'aquest tipus? Però les preguntes per a mi més suggerents em sembla que toquen coses més properes a la filosofia, a

nivells més estructurals de la nostra cultura o de la pròpia condició humana: ¿com s'interpreta des de l'anunci nietzschian de la mort de Déu –d'un déu que la pròpia societat occidental ha foragitat del centre d'interès, d'un déu que ja no esdevé necessari per entendre la pròpia vida, d'un Déu que deixa de ser referència de criteris clars de veritat i de bondat o maldat- aquesta mostra de devoció que corre pels carrers i que sembla tenir un ressò important en una part de la societat?

¿Aquesta fe que predicava el mossèn de carrer té realment relació amb la fe profunda dels qui creuen en Jesús –en la seva vida, en les seves paraules, en els seus fets- com a guia de la pròpia existència, com a donador de sentit a la pròpia vida? Si ens ho mirem de massa a prop podem pensar que l'anunci del Zaratustra nietzschian no s'ha fet realitat, però si ens ho mirem amb més perspectiva potser entendrem que en bona part dels fonaments de la nostra societat sí que la mort de Déu és un fet –pensem en l'aclaparadora possessió de la veritat de què gaudeix la ciència o els discursos racionals i en la necessitat de trobar legitimacions de les actuacions correctes en la configuració d'un teixit de valors o de drets que busquen el seu fonament en una argumentació de caràcter més social o cívica que els doni sentit- però que això no

nega que en certs nivells –potser en bona part molt epidèmics i apuntats per la tradició i en alguns petits sectors com a vivència profunda- la fe sigui una realitat estructuradora de formes de vida i de veure el món.

I entre aquestes preguntes, aquests apunts de reflexions que em demanen atenció i més reflexió, em creava una sorpresa el fet de constatar la imprecisió de les meves referències sobre el corpus. D'entrada, necessito confessar que no tinc massa clara la interpretació profunda de la festa, la seva gènesi. Però la referència més precisa té regust de record amb certa nostàlgia perquè del Corpus la mare me n'havia parlat tot recordant quan ella era jove i feien catifes de flors just al carrer de casa. Quan jo era petit, aquesta tradició ja s'havia perdut. Com s'han perdut tantes coses. Potser com s'ha anat perdent, morint, aquell déu en les coordenades del nostre temps.

Fronteres

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

"En plena crisi econòmica, sembla que el negoci de la mort segueix donant de menjar als vius". Frase que sintetitza a la perfecció tot allò que trobem des de la portada fins a la meitat de la pàgina tres. Si, senyora Garcia, tot allò que envolta la mort ens dona vida. Sembla una contradicció, però tots sabem que no és així. Sempre s'ha dit que per a que hi haja vida, la mort és necessària. Això és de calaix, per això no vull posar-me a escriure sobre assumptes que han estat tants d'anys a la boca de tots. Havent deixat ben clar i palès que el negoci de la mort sempre serà rendible perquè tots hem de passar aquest tràngol, entrarem de ple al que realment ens interessa: l'aplicació pràctica del axioma "tots ens hem de morir". Si, senyora Garcia, si, hem dit abans que la mort dona de menjar als vius. Més que als vius podríem dir als vivets o als pillets. Segons el portaveu socialista "persones del pepè de tota la vida" estan posats a l'all de la vida eterna. Si ho pensem bé, és molt lògic, perquè algú se n'haurà d'encarregat de fer aquesta feina tan imprescindible com inevitable. Perquè al cap i a la fi, anem al que anem, i a un solar al costat del cementiri, què hem de fer, un parc d'atraccions? una urbanització d'alt standing? una discoteca? una residència per a senyoretes alliberades? un circuit de fórmula u? Com vostè comprendrà, la lògica aclaparadora s'imposa pel seu propi pes. Que el procediment no s'ha fet

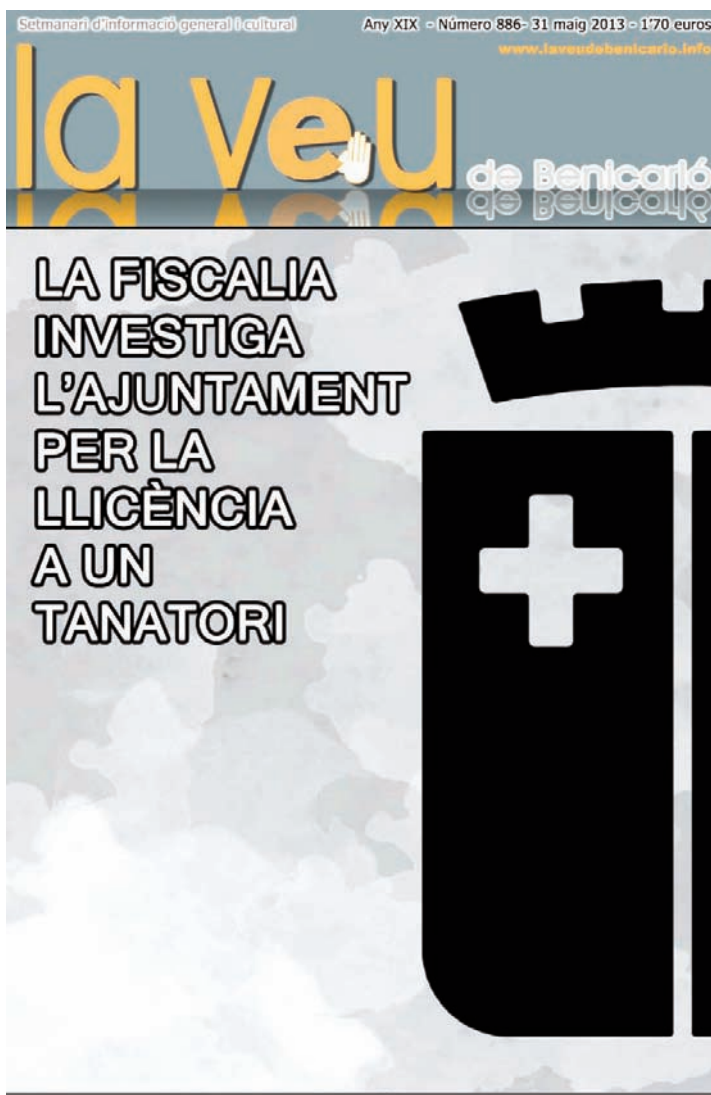
com s'hauria de fer? això ja son figures d'un altre paner. Com tradicionalment a mi totes aquestes coses de l'urbanisme i dels fiscals em cansa, m'avorreix i no soc capaç d'entendre-ho, acabaré dient que tot plegat fa olor

d'excrements la platja del Morrongo quan plovia quatre gotes? Ja no tenim aquells bitxets que sortien als anàlisis d'aigua de la mar? No me'n recordo del nom, però van ser molt famosos. M'alegro de les banderes blaves, però tampoc no sé quina és la seua utilitat. No sé quines coses comporten i no se si ens les donen o les hem de pagar. Cada dia me n'adono que desconec més coses i la meua ignorància de les coses creix exponencialment.

No sabia que el carrer que porta el nom de l'autor de "Los intereses creados", és el "carrer correus". Jo, que potser ja fa uns quants anys que passejo pel poble, en vore "carrer correus" havia pensat que era aquell carrer estret que porta el nom dels titulars d'un col·legi que hi ha al final del mateix i que, fins fa uns quants anys, albergava l'edifici de Correus. Per la mateixa lògica, la plaça on ara es troba l'oficina de correus, també s'hauria de dir plaça de correus.

Ara ja voldria acabar. Però no perquè no m'interessa tot allò del que no he escrit, no. Totes les altres pàgines m'interessen i m'agraden molt, però el que passa és que tinc més coses que fer, hi ha gent que reclama la meua

presència i no puc arribar a tot. Jo voldria que la gent escrigués més i col·laborés més. Però els de sempre són els que sempre estan o han d'estar i això és molt d'agair. Per això, abans d'acabar, vull fer un reconeixement a tots el que en algun moment han fet que aquesta revista haja arribat el número vuit-cents vuitanta-set, però sobretot als que encara segueixen al peu del canó. Que conste.

de socarrat, o com dirien en la llengua del nostre president de la ieneralità, "aquí huele a chamusquina". Aquesta és bona, eh?

Cal ser molt, però molt miserable per a anar pisnant els taps solidaris. Per molt que diguen, això no te res ni de picaresca ni de gràcia. El nivell moral d'aquestes males persones és incomprendible.

Dos banderes blaves? Osti, tu! Ja han arreglat aquell forat que omplia

Pere Navarrete ofereix una classe magistral als alumnes del Club Judo Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat 25 el Mestre Pere Navarrete, del club Distrito de Castelló, va oferir una classe temàtica de "Judo suelo" per a totes les edats, en la qual va explicar el desenvolupament de la lluita al terra, insistint en les combinacions de les immobilitzacions per als menuts i l'acabament en estrangulació -luxació per als més majors. Es va comptar amb la participació del mestre francès Jacques Abouav. Van participar yudoques dels clubs de Benicarló i Vinaròs que van posar molta atenció en les explicacions de Pere Navarrete.

Esports presenta una ambiciosa Campanya Esportiva d'Estiu

text REDACCIÓ

Un any més, la Regidoria d'Esports ha presentat una completa Campanya Esportiva d'Estiu, amb gran diversitat d'activitats. Continua l'aposta per Diverestiu, un campus esportiu en horari de tarda amb més de 10 activitats de tot tipus per a xiquets i xiquetes d'entre 6 i 16 anys.

La Regidoria d'Esports ha presentat una oferta de 9 programes esportius que s'inclouen en la Campanya Esportiva d'Estiu. Com cada any, l'oferta és diversa i abasta un ampli sector de població, des dels més menuts als més grans. Com ja va fer l'any passat, una de les principals apostes de la Regidoria per conciliar la vida laboral i familiar és el programa Diverestiu, un campus esportiu en horari de vesprada (de 17 a 20 hores) que inclourà activitats a la platja, esports de raqueta, esports d'equip, natació, patins en línia o triatló. El programa es divideix en funció de les edats. Hi haurà unes activitats per als xiquets i xiquetes d'entre 6 i 12 anys i unes altres activitats per a joves d'entre 12 i 16 anys, inclòs busseig i altres activitats nàutiques com vela o piragüisme.

La resta de l'oferta de la Campanya Esportiva d'Estiu mantindrà i fins i tot millorarà la dels anys anteriors, amb una gran quantitat de propostes per als més joves, com gimnàstica rítmica, futbol sala, patins en línia, triatló, esports de contacte (judo, taekwondo o capoeira) o esports de raqueta. Les principals novetats en aquest programa són la psicomotricitat, per a xiquets d'entre 3 i 5 anys, i els estils, que inclouen funky, hip-hop, break i zumba.

També hi haurà una gran quantitat d'activitats físiques per a adults que van des de dansa del ventre, patins en línia o

busseig fins a ioga o tai-txi. La zumba i el funky també són les noves ofertes en aquest programa. A la platja, l'oferta se centrarà en gimnàstica de manteniment i pel que fa als campus esportius, enguany hi haurà el campus de la piscina, el campus de bàsquet, el campus de futbol 7 i un campus d'atletisme.

El Pla de Formació continua present en aquesta campanya amb un curs de monitor d'activitats nàutiques, un curs de monitors federatius d'handbol i una jornada sobre les noves tendències en fitness i entrenament personal.

El programa Maestrat Natura, dissenyat per a posar en valor Benicarló com a destinació turística i d'oci esportiu i familiar, inclourà activitats nàutiques en col·laboració amb l'Estació Nàutica i el Consell Valencià de l'Esport. Les inscripcions es podran fer per setmana completa o per dia complet. Pel que fa als tornejos i campionats, hi haurà tornejos de bàsquet, el tradicional torneig de futbol sala o un torneig de futbol sala infantil i una jornada de portes obertes de pilota valenciana, entre d'altres.

La tradicional Gala de l'Esport enguany tindrà lloc el 15 de juny, on s'entregaran els reconeixements al millor esportista, a la persona amb una millor trajectòria esportiva, i a l'entitat més destacada de la temporada.

Les matriculacions estaran obertes a partir del 6 de juny en horari d'11 a 14 hores a l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament. Les activitats començaran totes el proper 24 de juny. El regidor d'Esports, José Joaquín Pérez Olló, ha destacat que es tracta d'una campanya molt ambiciosa i que segueix la línia marcada per l'Àrea d'Esports en els últims anys, que es basa fonamentalment en oferir esport per a tothom i en fomentar l'esport escolar i les activitats recreatives i d'oci.

ESTIMAT FILL

text VICENT T. PERIS

Ai fill meu! Quin disgust que tinc! Fa dos dies que no dormo pensant en el teu futur. Dic en el teu perquè jo ja ho tinc tot fet i tot això que fem ara d'anar al futbol per a mi només és una distracció, però per a tu són les pràctiques. Si, fill meu si, tu dedica't a estudiar que jo, de moment, aniré fent. Ara mateix t'escric aquesta carta i després te l'enviaré pel correu electrònic, que la Margot la setmana passada em va fer unes quantes classes intensives i me penso que ja sé per on van els tirs d'això dels ordinadors. La Margot té una paciència infinita, un caràcter molt bo i ens vam acoblar molt bé, jo en el paper d'alumne avantatjat i ella en el d'experta professora. No saps quina sort has tingut trobant aquesta xicoteta.

De pura casualitat em vaig assabentar que dilluns pel matí el regidor d'esports havia convocat una roda de premsa per a respondre tot allò que havia dit fa dues setmanes el president del nostre Benicarló. Ja et vaig dir que potser Juanpasqual se n'havia passat una mica en tot allò que va dir i que millor hagués estat una mica de reflexió, comptar fins a cent i després començar (o no) a dir tot allò que va sortir de la seua boca. Jo m'esperava el pitjor, perquè havia sentit pels bars que el regidor estava molt empipat. I cap a l'ajuntament que me'n vaig anar. Dissimulant dissimulant em vaig acostar al saló de plens i, sense que em veiés ningú, en un discret tercer pla, vaig seguir la roda de premsa del senyor Pérez. Mare meua! Com diuen al nostre poble, menys guapo li va dir de tot. Egoista, mentider, insolidari, informal... el va acusar d'amagar-se i no donar la cara davant de l'anterior president. Vinga va, que va contestar els seus arguments un per un. Fins i tot va comparèixer al seu costat el regidor de festes per a demostrar, amb papers a la mà, que no havia dit la veritat quan va acusar a l'ajuntament de no donar-los la barra de festes "quan als altres pobles dels voltants sempre és per al futbol".

Ai, fill meu! Si no surt algun salvador d'última hora, això se'n va a fer punyetes. Tinc la sensació que les postures són totalment irreconciliables, i que aquests dos no es posaran d'acord i, per tant, el futbol i la teua feina estan en perill. Perquè si la propera temporada no hi ha futbol, què farem? Anirem a vore els partits del futbol base? Farem les cròniques del juvenil? Aquell senyor que ens va fer el contracte, estarà interessat? Jo he pensat que sempre li pots oferir una alternativa que es podria titular "cròniques comtals" on podries plasmar la teua vida d'estudiant i l'esforç que suposa, sobretot per tal de donar exemple als més joves lectors d'aquest pamflet. Perquè no ens enganyem, fill, de tu a mi, això és un pamflet. Però com que no vam trobar res millor, mira, això és el que hi ha. No cregues que no he buscat alternatives. Uns m'han dit que a ells tot allò que ve de més enllà del Sénia no els interessa, que estem a Espanya i un, al fons ha dit "un muro, les pondria yo". A un altre lloc que he anat m'han dit que volen tres fotos per cada línia de text, i com a més gent surti a les fotos, millor, però que de moment no els cal, que amb el que tenen ja van servits.

Així que ja veus, fill meu, les coses no poden estat pitjor. Ara hi ha convocada una assemblea per al dia vint d'aquest mes. Tu no podràs vindre perquè encara no hauràs acabat els exàmens. No et preocupes, que ja aniré jo. De moment anirem estirant la corda tant com puguem i anirem distraient al senyor director gerent d'aquest invent. No patisques, fill, que jo me n'encarrego de tot. Mira, ara vaig a fer una crònica de la roda de premsa del regidor. Però la faré suau, i la signaràs tu, com si l'haguesses fet tu en persona. Per sort tinc a la Margot que m'està ajudant i ella serà l'encarregada d'enviar-te a tu aquesta carta i al setmanari eixe que escrius, la crònica. Ella em dóna records per a tu acompanyats d'un gest una mica procaç. La teua mare ja se n'ha anat a dormir. La Maaaaargot i jo teeeeeenim molta ffffffeiiiiina per daaaavant.

L'equip de Pàdel Indoor Benicarló guanya la tercera jornada de la lliga interclubs

text i foto VICENT FERRER

L'equip de Pàdel Indoor Benicarló va guanyar els tres partits que van disputar els seus jugadors contra els del Club de Tennis Vinaròs dissabte passat. Els partits, corresponents a la tercera jornada de la lliga Interclubs de la Federació de Pàdel de la Comunitat Valenciana, es van disputar en les instal·lacions de l'Indoor Benicarló. La primera de les parelles, integrada per Elías Esbrí i Guillermo Palau, es van imposar per 6-1 i 6-3 a Fernando Zaragoza i Néstor Zaragoza; en el segon partit el tàndem Santiago Castell i Iván Ayza, van guanyar a Sebas Puigcerver i David Marmaña per 6-2 i 6-1; en l'últim partit, Hugo Verge i Carlos Monfort van guanyar als visitants Javier Zapata i David Fernández per 6-2 i 6-3. En la pròxima jornada, els benicarlandos visitaran les instal·lacions del Club de Tennis Castelló on es disputarà la quarta jornada de la lliga Interclubs de la Federació de Pàdel de la Comunitat.

El paralímpic Vicente Arzo guanyador del II Certamen Handbike

text i foto VICENT FERRER

Organitzat per Cocemfe Maestrat, amb la col·laboració de l'Ajuntament, es va celebrar dimegse passat el II Certamen Handbike Benicarló 2013, en el que van participar 30 esportistes arribats de diversos punts d'Espanya. Van haver de cobrir els 30 quilòmetres, donant 22 voltes a un circuit urbà, prèviament marcat per la Policia Local. El guanyador va ser el paralímpic Vicente Arzo.

L'eixida-meta estava situada a la Plaça de la Constitució, al costat de l'Oficina de Turisme, començant la prova a les 10.30 hores. Poc després d'iniciar-se la carrera prompte es va formar un grup al capdavant que amb el seu elevat ritme va deixar els no habituals, com els del Club Bamesad, no acostumats a aquestes distància. Un quintet al capdavant format per Vicente Arzo; Gustavo Molina, Campió d'Espanya 2013; Víctor Rotaru, lluitador fins al final; Sergio Lapeña, 3r en el Campionat d'Espanya; i Vicente Yanguéz, 4t Campionat d'Espanya. Fins a la meitat de la prova van estar al capdavant incrementant el seu avantatge sobre els altres fins que Arzo va pegar un fort canvi de ritme i al següent pas per meta sols l'acompanyava Rotaru. Semblava que anaven a jugar-se la victòria a l'última volta, anaven alternant-se al capdavant arribant al final molt igualats, quan un fort canvi d'Arzo li va permetre guanyar per sols mitja bicicleta.

Al final Manolo Celma, del Club Bamesad, com organitzador de l'esdeveniment va indicar que "estem molt

Vicent Ferrer i Julià

contents per la resposta que hem tingut, però anem a aspirar a més i volem que aquesta prova siga l'any que vénen puntuable per al Campionat d'Espanya. Així que farem dues carreres, una per als que aspiren a la victòria i altra per a nosaltres, que fem esport per a estar bé".

Per la seua banda Arzo, que sols arribar a la meta va fer un recorregut amb els que van acabar segon i tercer, per agrair els aplaudiments del públic, va indicar, "no ha estat fàcil guanyar, ens hem estat passant durant diverses voltes i en l'última corba he entrat segon, he estirat per a sorprendre i al final he guanyat molt just. Estic molt content amb la iniciativa de Benicarló, que ha sabut muntar un circuit urbà complet i protegit en les corbes més perilloses i espere que per a la pròxima edició la carrera ja siga puntuable. s'ho mereixen els organitzadors".

Final de curs de la Campanya d'Esport Escolar Municipal

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat de matí, en el Pavelló Poliesportiu de Benicarló, es va celebrar el final de curs de l'Esport Escolar Municipal on, al llarg dels últims mesos han participat 1000 escolars de Benicarló i comarca. Acte multitudinari que va ser presidit per l'alcalde Marcelino Domingo, que va anar lliurant trofeus als tres primers classificats, acompanyat del regidor d'Esports Joaquín Pérez Ollo.

En primer lloc els centres escolars de primària i secundària de la ciutat i equips d'altres poblacions de la comarca, van anar entrant a la pista central del poliesportiu, en mig dels aplaudiments del públic. A cada participant se li va lliurar una medalla commemorativa, una labor que van realitzar els monitors voluntaris de les diferents entitats esportives de la

ciutat, per a continuació lliurar els trofeus als millors de cada especialitat.

Final de curs en el Club de la Tercera Edat de Benicarló

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

Divendres passat, dia 31 de maig, es va celebrar en el Club de la Tercera Edat de Benicarló una festa per a celebrar el final de curs de les diferents activitats que allí es realitzen. Amb gran afluència de públic i la presència de Sarah Vallés, regidora de Benestar Social, es van succeir les demostracions per part dels alumnes. Els cursos que s'han realitzat aquest any han estat: Sevillanes, loga, Meneitos, Balls de Saló, Informàtica, Patchwork, Ganxet, Costura i Horts Urbans. L'acte va acabar amb l'actuació de la Coral Gent Gran i un vi d'honor en el qual van col·laborar el grup de costura de La Farola, que va elaborar una deliciosa rebosteria típica. Els professors dels cursos van rebre un obsequi en agraïment per la seua desinteressada labor.

Final de curs en el Club de la Tercera Edat de Benicarló

